

ROUŠKA

ročník 25

číslo 2/22

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

ŽENO, PROČ PLÁČEŠ?

Marie Magdalská setrvává u Ježíšova hrobu. Toužila prokázat mrtvému Ježíši skutek lásky, lásky, kterou je spolu s bolestí zaplaveno její srdce. Pláče, Petr a Jan již odešli od hrobu, ale ona zůstává, jakoby chtěla ještě něco víc, než se smířit se realitou prázdného hrobu. Nakloní se do hrobky, a s překvapením vidí postavy dvou andělů a slyší jejich otázku: „Ženo, proč pláčeš?“ Co má říci o své bolesti? „Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili!“ Její láska je stále připravená, pohotová posloužit, naplnit skutek své oddanosti. Marie se obrátí a vidí postavu za sebou a slyší opět: „Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?“ „Jestliže ty jsi ho, Pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já ho přenesu.“ Domnělý zahradník má jedinou odpověď: „Marie!“ A vše se rozjasní ve výkřik radosti – „Rabbuni – Mistře!“ Někdo napsal, že slzy Marie u hrobu byla první věc, o kterou se Vzkříšený zajímal. *Proč pláčeš?* První věc, o které hovořil. Viděl v nich perly svého zmrtvýchvstání, protože to byly ryzí slzy lásky. (Ermes Ronchi)

A mne napadá otázka: „Kdy jsme naposled plakali? A z jakého důvodu?“ Možná to byla fyzická bolest, která nám vehnala slzy do očí. Třeba jsme se ocitli psychicky na dně v bezvýchodné situaci a slzami jsme dali průchod své bezmoci. Někomu přinesla do očí slzy zklamání druhými, opuštěnost, samota, nevěra, zrada ... Viděl jsem plakat nedávno matku nad syny, kteří si jdou vlastní cestou bez Boha, malého kluka v úzkosti nad jednáním dospělých, ... mnoho slz teče po tvářích nad oběťmi války

na Ukrajině (Jsou to i naše slzy?). Zvláště nad ztrátou svých nejbližších. Jsou to asi nejpodobnější slzy slzám Marie z Magdaly. V této souvislosti si dovolím malou odbočku. Dnes se lidé nechtějí loučit se svými zesnulými. V zmasakrovaném městě Buči otvírali masový hrob se stovkou mrtvých těl. Redaktorka se ptala přítomného kněze: „Proč?“ Jeho odpověď bychom měli pochopit. „Tito lidé byli krutě smeteni z povrchu země – zastřeleni či jinak zabiti. A přece každý z nich si zaslouží být důstojně pohřben. V tomto čase zmaru to patří k projevům úcty k jejich životu, k lidské důstojnosti.“ Jistě při tom bude mnoho slz. A plakali jsme i někdy s bolestí nad našimi hříchy, nad utrpením, které Kristus pro ně vytrpěl?

Vzkříšený se o všechny tyto slzy zajímá. Vždyť jejich pravdivým zdrojem je láska nebo přinejmenším volání po lásce, kterou může naplnit jen On. Touží je proměnit v perly zmrtvýchvstání, nehynoucí naděje, nového sjednocení, v životodárné „rozhraní“, ve kterém splyne lidská bolest s radostí jeho bytostné blízkosti. „Marie!“ - „Mistře!“

Ženo, proč pláčeš?

Již zmíněný Ermes Ronchi napsal, že Boží archivy nejsou plné hříchů, Bůh je neshromažďuje, ale jsou plné slz, které si Bůh přeje utěšit. Ujišťoval o tom již prorok Izaiáš (25, 8) *Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře, ...* a apoštol Jan v knize Zjevení dosvědčuje, že bude to Bůh, který po všem trápení *setře každou slzu z očí* (Zj 21,4).

Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?

Možná si všimneme v textu evangelia (J 20, 11-18), že Maria se k Ježíšovi obrátí dvakrát. Poprvé, když jej postřehne za sebou a myslí, že je to zahradník. A podruhé, když ji zavolá jménem: „*Ona se k němu obrátila a zvolala: Mistře!*“ Někdy příliš brzy dáme na první dojem. Příliš trváme na své představě a svém úsudku – *Jestli ty jsi ho odnesl* = jakoby Ježíšovo tělo někdo ukradl. Kolikrát se potřebujeme i my podruhé obrátit, odvrátit od své pravdy. Hledat či rozpoznat blízkost Toho,

který je účasten všech situací našeho života. On sám nám jde vstříc se světlem své pravdy: *Marie, Petře, Jene, Aleši ...*

Neutuchající radost velikonoc přeje Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Za mír.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Za pomoc Ducha Svatého při volbě nového biskupa pro diecézi
- * Za rodiče, hledající pomoc a bezpečí pro své děti
- * Za děti ve válečných oblastech
- * Za ty, kdo museli opustit své domovy
- * Za politiky a státníky na všech stranách, aby nacházeli cesty k pokoji a dobru
- * Za naši víru a vytrvalost v modlitbě

SLAVÍME V DOMĚ SV. KLÁRY

Když v poslední době zapneme televizi, nebo čteme zprávy, moc důvodů k radosti tam člověk nenajde. O to vzácnější mi pak připadají momenty, kdy se najde důvod k oslavě a k radosti. Radostným obdobím jistě byly velikonoce, které letos bylo možné slavit bez velkých omezení. V Domě sv. Kláry

j jsme se na velikonoce řádně připravili. Klienti měli možnost zapojit se do pečení beránka i mazance a i když nemohli slavit velikonoce doma, mohli se alespoň prostřednictvím těchto tradičních pokrmů a výzdoby naladit na sváteční atmosféru.

Velikonoce ale nebyly jediným důvodem k oslavám. Vzhledem k tomu, že odlehčovací služba poskytuje převážně krátkodobé pobyty, nestává se často, že by u nás klienti slavili narozeniny. Když se ale taková příležitost vyskytne, umíme slavit se vším všudy. Na přelomu jara a zimy jsme

oslavili hned dvoje narozeniny našich klientek. V jednom případě dokonce půlkulatiny. Obě oslavy proběhly v příjemné atmosféře a nechyběla řádná výzdoba a dort.

S přicházejícím jarem vyhlížíme teplejší dny a další důvody k radosti v podobě rozkvetlých truhlíků na terase a častějšího pobytu na sluníčku. Věříme, že s jarními dny přibude klientů, kteří naši službu využijí a tím i pečujících, kterým svou péčí o jejich blízké pomůžeme. V případě zájmu o odlehčovací službu se se na nás neváhejte obrátit.

Přejeme krásné jarní dny

Tým charitního domu sv. Kláry

ŽIVOT V DOMOVĚ U KAPLE

V dubnu letošního roku jsme přivítali poslední klientku Domova U Kaple v Dětmovicích. Tím je kapacita našeho domova naplněna. Domov poskytuje celodenní péči 30 klientům. Dá se také říct, že měsíc duben byl také zlovomý v tom, že běh Domova se dostal do „normálních kolejí“. Všechno už má svůj řád, své místo, svou atmosféru.

Klienti i my (personál), jsme zažili první Velikonoce v Domově. Upekli jsme velikonoční beránky, které jsme nazdobili a vyrobili velikonoční dekoraci. Čas strávený u tvoření využili

klienti z Dětmovic k seznámení mezi sebou. Po zjištění, že se znají, bylo si hned o čem povídat, vzpomínat. Párkrát už počasí dovolilo a klienti mohli posedět venku na zahradě a užít si první jarní sluníčko. S velkou pomocí a obrovským nadšením, si užili také sázení macešek do truhlíků, které nám teď zdobí výhledy z oken. Využili přitom smyslové stimulace a zavzpomínali, jaké to je "hrabat" se v hlíně. Nezapomínáme ani na to, že jsou mezi námi i klienti, kteří již delší dobu nepřišli do styku s péčí o kytičky....

Volný čas s klienty se snažíme trávit i hraním společenských her, nejoblíbenější jsou karty a „Člověče, nezlob se“. Každé ráno máme skupinové cvičení na židlích, není problém vyvézt klienta i s postelí, velké prostory na chodbách Domova k tomu přímo vybízejí. Je radost sledovat, jak to některé klienty baví a těší se na další cvičení.

Mezi další aktivity můžeme zařadit i CANISTERAPII, se kterou pomáhá i 14-ti letá Karolína s fenkou dlouhosrstého Německého ovčáka Simbou.

Simba má 2roky a chodí dělat radost klientům, kteří mají rádi chlupaté kamarády. A mladá slečna Karolína také vnáší radost a mládí mezi naše klienty. Tyto veselé návštěvy jsou v začátcích a tak jsme rádi, že můžeme vše zdokonalovat.

Život v domově není jen o péči, kterou klienti potřebují, ale i o zpříjemnění jejich pobytu. Běží už čtvrtý měsíc. Přejeme si, ať běží jako dosud a rodinná atmosféra jenom sílí.

*Kateřina Oršulíková, Lenka Křístková, Jana Šustíková,
pracovnice v přímé péči Domova U Kaple*

AUDIT V NOCLEHÁRNĚ SV. MARTINA

Pod slovem audit si nikdo z nás nejspíš nepředstavuje nic příjemného. Pochopitelně, když víme, že se někdo bude „vrtat“ v naší práci a snažit se najít chyby i tam, kde snad ani nemohou být. Ano, tak to opravdu je. My, zaměstnanci odhodlaní bránit svou, jak jinak než dobře odvedenou práci na straně jedné a auditoři, připraveni rozcupovat naši mrňavou „filiálku“ až na kost.

Obavy se však rozplynuly velmi rychle. Snad proto, že jsme sami cítili, že naše všeobjímající náruč nedosahuje kýžených výsledků, nebo jsme jen potřebovali dodat kuráž k možným změnám v zajetých pracovních postupech, které nám již stejně dlouho nedávaly smysl, nebo jsme prostě měli štěstí na lidičky – auditory, kteří uvěřili nám, že svou práci stále vnímáme srdcem a my naopak jim, že srdce vždy má kráčet bok po boku a ruku v ruce společně s rozumem.

Noclehárna sama o sobě se po deseti letech fungování během pouhých dvou dní otřásla v základech. Ta dekáda se v dobrém podepsala na životě mnoha lidí, kteří zařízením prošli - klientů i zaměstnanců. Nicméně jsme na prahu dekády nové, ta sebou nese nové výzvy... Je třeba držet

krok s neustále se měnící legislativou, specifickou skupinou klientů a jejich potřebami, digitalizací soc. služeb... a nezbláznit se z toho.

Tak tedy po dvou urputných bojových dnech jsme došli k závěru, že v „našem“ zařízení pracují opravdoví srdcaři, kteří vědí, co a jak mají dělat, jen potřebovali impuls zvenčí, který jim dodá potřebnou sílu a odvahu žádoucí procesy změny uvést v pohyb. To vše sebou ponese určitý diskomfort, jak pro zaměstnance, tak pro klienty. Já sama za sebe doufám a věřím, že to všichni ustojíme a naše práce bude dávat smysl nejen nám zaměstnancům, ale všem, kterých se nějak dotýká, ačkoliv jsme si všichni vědomi toho, že to snadné rozhodně nebude.

Žaneta Bébarová, vedoucí noclehárny sv. Martina

CHCETE NABÍDNOUT UBYTOVÁNÍ UKRAJINCŮM?

Pokud bezplatně ubytujete Ukrajince utíkající před válkou, můžete od státu obdržet „SOLIDÁRNÍ PŘÍSPĚVEK“, který schválila vláda.

Výše příspěvku je 3000 korun měsíčně na každého ubytovaného uprchlíka, zároveň ale nepřesáhne 12 000 korun za měsíc na domácnost. Pokud někdo ubytuje například matku se dvěma dětmi, získá tedy každý měsíc 9000 korun. Příspěvek můžete požadovat maximálně na 4 osoby v celkovém součtu 12.000 Kč. Více ubytovaných nebude v celkové výši příspěvku zohledněno.

Podmínky, abyste na solidární příspěvek dosáhli:

- Ubytování poskytnete na dobu **alespoň 16 dnů** a nocí po sobě jdoucích v jednom měsíci.
- Ubytovaným osobám **musíte zajistit důstojné podmínky** – prostor pro odpočinek (včetně postelí/matrací), prostor pro přípravu jídla (vaříč, lednice), záchod, koupelnu a přístup k pitné vodě.

- Můžete nabídnout **volný byt nebo chatu**. Stačí však nabídnout i třeba jen **nevyužívaný pokoj** ve vašem bytě. Ukrajinci tak mohou bydlet společně s vámi a některé prostory např. záchod a koupelnu či kuchyň tak budete sdílet společně.
- **Nemusíte být vlastníkem nemovitosti**, stačí, pokud jste pouze nájemce.
- **Není potřeba uzavírat s nimi smlouvu.**
- **Jak a kde můžete nabídnout ubytování:** na webu www.pomahejukrajine.cz.
- Výhodou je, že solidární příspěvek se vám **nebude započítávat jako příjem** pro sociální (nepojistné) dávky, ubytovat Ukrajince v nouzi proto může i ten, kdo pobírá například příspěvek na bydlení.
- Solidární příspěvek je **osvobozen od daně z příjmu** a nebude se proto ani danit.
- **Žádost** o solidární příspěvek **podáváte** bez návštěvy Úřadu práce **pouze elektronickou formou** (zde: davkyuk.mpsv.cz). V aplikaci **prokážete** svoji identitu (www.identitaobcana.cz).
- Příspěvek vám **bude vyplacen na váš bankovní účet** (ve výjimečných případech lze vyplatit složenkou).
- **Pokud s vyřízením žádosti budete mít potíže, rádi vám pomůžeme.**

Kontakt: **Občanská poradna v Bohumíně**, mobil: 739 002 717, email: opbohumin@seznam.cz, adresa: Štefánikova 957. Otevírací doba: Po a St: 8-12 a 13-17, Út a Čt: 8-12. Poslední klient je přijat 45 minut před koncem otevírací doby.

Lucie Fábryová, vedoucí občanské poradny

PODÁVÁNÍ ŽÁDOSTÍ DO CHARITNÍHO DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ SV. FRANTIŠKA

Posláním našeho Domova je poskytnout pravidelnou podporu a pomoc seniorům, jež se nacházejí v nepříznivé sociální situaci, s úctou a ohledem k jejich životnímu příběhu, pravidelnou podporu a péči.

Nepříznivou sociální situaci se rozumí oslabení nebo ztráta schopnosti zabezpečovat a uspokojovat své životní potřeby z důvodu: věku, nepříznivého zdravotního stavu, pro krizovou sociální situaci.

Služba je poskytována seniorům od 65 let z Bohumína a sousedních obcí, s rodinnou či sociální vazbou na město Bohumín, kteří potřebují pravidelnou podporu a péči druhé osoby při uspokojování svých základních životních potřeb.

Jak tedy podat žádost do Domova?

Žádost je ke stažení na našich webových stránkách (<http://bohumin.charita.cz/>) nebo je také možno si ji osobně vyzvednout v kanceláři Domova.

Vyplněnou a podepsanou žádost je nutné opětovně doručit do Domova, a to osobně, elektronicky (chdfrantisek@seznam.cz, michaela.micova@bohumin.charita.cz) nebo prostřednictvím České pošty na adresu: **Charitní dům pokojného stáří sv. Františka Farská 301 Starý Bohumín 735 81).**

Po doručení žádosti se sociální pracovnice Domova se zájemcem o sociální službu či kontaktní osobou spojí telefonicky nebo e-mailem s informacemi o následovném postupu. Pro zařazení žádosti do evidence je důležité sociální šetření, které slouží ke zhodnocení situace

zájemce o sociální službu a vyhodnocení posuzovaných kritérií. Cílem sociálního šetření je také předání informací o poskytované službě.

Je-li zjištěna potřebnost poskytnutí sociální služby, je takováto žádost zařazena do Evidence žádostí, ze kterých pak v případě uvolnění místa v Domově je vybráno 5 zájemců o sociální službu dle posuzovaných kritérií a akutní situace. Zájemci o sociální službu vybrání tímto způsobem jsou telefonicky kontaktováni dle stanoveného pořadí. Sociální pracovníce si s těmito zájemci o sociální službu domluví termín osobního setkání, které má za cíl podrobně zmapovat okruh jeho potřeb.

Nastane-li situace, že na základě zjištěných informací nemůže Domov se zájemcem o sociální službu uzavřít smlouvu o poskytnutí služby sociální péče ze zákonných důvodů a z důvodů poskytovatele vymezených v negativní cílové skupině, je zájemce o sociální službu sociální pracovnící odkázán na Registr poskytovatelů sociálních služeb (www.iregistr.mpsv.cz), popřípadě je sociální pracovníce Domova nápomocen zájemci o sociální službu při hledání vhodné služby z Registru poskytovatelů sociálních služeb.

Dovolte mi závěrem říct, že člověk se během svého života rozhoduje o mnoha věcech. Některá rozhodnutí jsou snadná, jiná naopak velmi obtížná. Je nutno ale myslet na to, že člověk by neměl být připraven o možnost rozhodovat o svém životě. Proto komunikujte se svými blízkými o tom, jaká je vaše představa vašeho života.

*Mgr. Michaela Mičová,
vedoucí Charitního domu pokojného stáří sv. Františka*